

los, Decemvirum adhibitis magistris, proponit, *Velle Julium* & petere, *uti Ariminum & Faventia, quæ interceperint de Romana ditione oppida, ea ipsi restituantur: rogare etiam, ut ad reliqua recuperanda eum juvent: decrevisse enim, ne ulla Cæsari turricula, cui imperet, relinquatur, sed omnia eo redeant, unde recessere.* Patres questi, non esse hoc illud, quod ob suam in Julium pietatem & studium ab eo expectarent, rem ad Senatum deferunt. Senatus censuit legato respondi oportere, *Quod Ariminum & Faventiam respublica ceperit, ea ab Cæsare homine importunissimo crudelissimoque cepisse, Julio ipso, antequam Pontifex Maximus fieret, hortante, facto autem permittente atque assentiente: eaque oppida, uti a vicariis obtineri solita, rempublicam modo sua fecisse, reliqua non attigisse: quæ si voluisset, non fuisse difficile capere, atque retinere: eorum duorum oppidorum nomine se vicariam Romanæ reipublicæ velle esse, uti priores domini fuissent. quid in eo Julius amitteret? quare ea sibi esse retinenda statuisset. Quod ad eum ad reliqua juvandum attineret, suas omnes copias atque opes polliceri: eis ille tanquam suis uteretur.* Hæc respondi lex. Illud autem, hortatorem Julium ejus negotii fuisse, verissima Senatus oratio fuit: nam cum apud Julium Antonius legatus Pii Pontificis regno in eum sermonem esset ingressus, ut de Cæsaris injustissima Flaminiae possessione quereretur, auctor reipublicæ ejus magnopere consilii Julius fuerat: lis de rebus sæpe ultro citroque datis ad legatum Romanam literis & acceptis, Julio a sententia non recedente, affirmante interdum, *potius, quoniam sibi ad bellum cum republica gerendum vires non suppeterebant, se a Christianis regibus auxilia contra eam imploraturum, quos sciret Romanæ reipublicæ opis eorum egenti nunquam defuisse;* Antonio autem legato ipsum illum ab eo nondum Pontifice habitum secum sermonem repetente, atque ut ejus reminisceretur, ab illo postulante, *cujus omnino rei Julius satis idoneam afferre excusationem non poterat: tantum inquebat, quæ non Pontifex dixerit, ea se expendere non oportuisse.*

Annus ad exitum labitur: itaque prima insequentis anni die Antonius oratione apposita & leni Julium satis hilar-